

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2013 r. — Deutsche Post AG przeciwko Komisji Europejskiej, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

(Sprawa C-77/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty mogące być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności — Akty mające na celu wywołanie wiążących skutków prawnych — Wcześniejsza decyzja o wszczęciu postępowania dotycząca tych samych środków)

(2013/C 367/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Post AG (przedstawiciele: J. Sedemund i T. Lübbig, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (przedstawiciele: T. Ottervanger i E. Henny, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 8 grudnia 2011 r. w sprawie T-421/07 Deutsche Post AG przeciwko Komisji Europejskiej, na mocy którego Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę wnoszącej odwołanie zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 12 września 2007 r. o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w zakresie dotyczącym pomocy państwa przyznanej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz Deutsche Post AG [pomoc C 36/07 (ex NN 25/07)] — Naruszenie art. 263 akapit czwarty TFUE oraz prawa do skutecznego odwołania — Błędna wykładnia zasady dobrej administracji oraz zasad uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa — Niewystarczające uzasadnienie wyroku Sądu

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie T-421/07 Deutsche Post przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 21.04.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — LBI hf, dawniej Landsbanki Islands hf przeciwko Kepler Capital Markets SA, Frédéricowi Giraux

(Sprawa C-85/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Reorganizacja i likwidacja instytucji kredytowych — Dyrektywa 2001/24/WE — Artykuły 3, 9 i 32 — Akt ustawodawcy krajowego nadający środkiem służącym reorganizacji skutki postępowania likwidacyjnego — Przepis ustawy zakazujący wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji kredytowej po wejściu w życie moratorium lub zawieszający takie skargi)

(2013/C 367/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LBI hf, dawniej Landsbanki Islands hf

Strona pozwana: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giraux

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 3, 9 i 32 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125, s. 15) — Władze upoważnione do podejmowania środków służących reorganizacji i do wszczynania procedur likwidacyjnych w stosunku do instytucji kredytowych — Władze administracyjne lub sądowe — Dopuszczalność środków wynikających bezpośrednio z ustawy państwa członkowskiego EFTA — Ustawa mająca zastosowanie do postępowań w toku dotyczących aktywów instytucji kredytowej położonej w państwie członkowskim — Skutki dla stosowania w państwie członkowskim przepisu ustawy innego państwa członkowskiego zakazującego wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji kredytowej po wejściu w życie moratorium lub zawieszającego takie skargi, w przypadku środków zabezpieczających podjętych przed ogłoszeniem moratorium

Sentencja

- 1) Artykuły 3 i 9 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych należy interpretować w ten sposób, że środki służące reorganizacji lub likwidacji instytucji finansowej, takie jak środki oparte na przepisach przejściowych zawartych w pkt II ustawy nr 44/2009 z dnia 15 kwietnia 2009 r., należy uważać za środki podejmowane przez władze administracyjne lub sądowe w rozumieniu tych przepisów dyrektywy 2001/24, ponieważ rzecone przepisy przejściowe wywołują skutki jedynie za pośrednictwem orzeczeń sądowych przyznających moratorium instytucji kredytowej.

2) Artykuł 32 dyrektywy 2001/24 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, by przepis prawa krajowego, taki jak art. 98 ustawy nr 161/2002 o instytucjach finansowych z dnia 20 grudnia 2002 r., zmienionej ustawą nr 129/2008 z dnia 13 listopada 2008 r., który zakazuje wnoszenia wszelkich skarg sądowych wobec instytucji finansowej, od momentu gdy zacznie ona korzystać z moratorium lub zawiesza takie skargi, wywoływał skutki względem środków zabezpieczających, takich jak w postępowaniu głównym, podjętych w innym państwie członkowskim przed ogłoszeniem moratorium.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 października 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-95/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uregulowanie krajowe przewidujące mniejszość blokującą 20 % dla podjęcia niektórych decyzji przez akcjonariuszy spółki Volkswagen AG)

(2013/C 367/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Schwarze, J. Möller i J. Kemper, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niepełne wykonanie wyroku Trybunału z dnia 23 października 2007 r. w sprawie C-112/05 Komisja przeciwko Niemcom dotyczącej naruszenia art. 56 ust. 1 WE — Uregulowanie krajowe przewidujące wyjątkowo większość przekraczającą 80 % dla podjęcia niektórych decyzji przez akcjonariuszy spółki Volkswagen SA, umożliwiając tym samym krajowi związkowemu Dolnej Saksonii posiadającemu 20 % tych akcji zablokowanie takich decyzji — Obliczenie sankcji: skumulowana zapłata okresowej kary pieniężnej i ryczałtu

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 17 października 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Stuttgart — Niemcy) — Herbert Schaible przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-101/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 21/2004 — System identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz — Obowiązek elektronicznego indywidualnego znakowania — Obowiązek prowadzenia rejestru gospodarskiego — Ważność — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Swoboda przedsiębiorczości — Proporcjonalność — Równość traktowania)

(2013/C 367/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Herbert Schaible

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Stuttgart — Ważność art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5, s. 8), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1560/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. (Dz.U. L 340, s. 25), w świetle Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 15 ust. 1 i art. 16 — Proporcjonalność systemu indywidualnej identyfikacji owiec i kóz

Sentencja

Analiza przedstawionych pytań nie wykazała żadnego elementu, który mógłby mieć wpływ na ważność art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 3 akapit pierwszy, jak również pkt 2 części B załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 933/2008 z dnia 23 września 2008 r.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.